

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]
 formaal at give Foretagendets Indehaver selv en Fortjeneste. Oprettelsen af Selskaber og Firmaer som Formidlere af Rabatgiving til Forbrugere i Form af Rabat- eller Sparemærker, Afstempling i Bøger eller lignende til senere Indløsning tænkes fremtidig sædvanlig forbudt; det samme gælder Optagelse af saadan Virksomhed fra bestaaende Selskabers, Firmaers eller Foreningers Side. For bestaaende legitime Foretagender af den paagældende Art, mod hvis Virksomhed der ikke kan fremføres berettiget Anke, har jeg ikke ment, at det vil være muligt at paabyde, at Virksomheden skal standse. Saadanne Virksomheder bør derimod, for at forebygge fremtidige uheldige Forhold, bringes ind under en vis Kontrol, saaledes at de kun kan fortsætte deres Virksomhed, for saa vidt Handelsministeriet efter Prøvelse af de foreliggende Forhold finder det forsvarligt at give Tilladelse hertil.

I Forbindelse hermed finder jeg Anledning til at nævne, at det fra Købmandsside er foreslaaet, at der i Konkurrence-loven skulde optages en Bestemmelse, hvorefter Salg af flere Varer eller Arbejdsydelser under eet til en lavere Pris end den, de koster hver for sig (kombineret Salg), skulde forbydes, medmindre saadant Salg maa anses for naturligt og tillige er Sædvane i den paagældende Branche. Jeg har dog, fordi jeg nødtigt ved for vidtgaende Forslag paa dette eller andre Punkter vil besværliggøre Lovforslagets Behandling og forhaabentlig hurtige Gennemførelse, ikke ment at burde foreslaa Ændringer paa dette Punkt.

Ved Bestemmelsen i Lovforslagets § 6 forbydes de saakaldte Enhedsprisforretninger i Overensstemmelse med derom fremsatte stærke Ønsker fra Detailhandelen. Disse Forretninger har i de senere Aar fundet stor Fremgang i Amerika og i en Række europæiske Lande. De anføres at være til Skade baade for Landets Industri, hvis naturlige Marked kan blive skadet, og navnlig for Detailhandelen, der kan blive berøvet sine Kunder for en Række gængse Varers Vedkommende og henvist til Handel med saadanne Varer, som er mere sjældne. I en Række Lande i Europa, saaledes Tyskland, Østrig, Schweiz og Tjekkosllovakiet, har man da ogsaa for at beskytte de butikshandlende indført Forbud mod Oprettelse af Enhedsprisforretninger.

Fra Købmandsside har der været fremsat Ønsker om, at der i Loven atter skulde optages en Bestemmelse til Sikring af Overholdelsen af faste Priser paa saadanne

Varer, der af Producent eller Grosserer er mærket med en bestemt Detailpris. En saadan Bestemmelse fandtes i Konkurrence-loven af 1924, men udgik af Loven i 1926. Der kan anføres forskelligt til Støtte for Genoptagelse af visse Bestemmelser i saa Henseende i Loven, men alle Forhold taget i Betragtning — derunder den Domspraksis, der har udviklet sig — har jeg dog ikke ment det nødvendigt paa dette Tidspunkt at foreslaa Prisbestemmelser optaget i Loven.

Ved § 7 foreslaas indføjet en ny Bestemmelse i Konkurrence-loven, indeholdende en saakaldt Generalklausul, et almindeligt Forbud imod i Erhvervsøjemed at foretage Handlinger, der, selv om de ikke udtrykkeligt er forbudt, strider mod redelig Forretningsskik. Inden for store Dele af Erhvervs-livet har der vist sig Interesse for Indførelsen af en saadan Generalklausul i Lovgivningen om illoyal Konkurrence. Saaledes har en Række Foreninger: Dansk Reklameforening, Dansk Forening for industriel Retsbeskyttelse, Dansk Tekstil-Union, De københavnske Handelsforeningers Fællesrepræsentation og De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark udtalt sig for Indførelsen af Generalklausulen, medens der fra andre Organisationers Side: Industri-raadet, Provinshandelskammeret, Grosserer-Societetets Komité og De samvirkende danske Landboforeninger er ytret Betænkeligheder ved Bestemmelsen som Følge af dennes noget ubestemte Karakter. Ønsket om Generalklausulens Optagelse i Loven motiveres særlig med, at det ofte har været følt som et Savn, at Handlinger, der af hæderlige Købmænd føles stridende mod redelig Forretningsskik, ikke kunde hindres, fordi de ikke faldt ind under de særligt opregnede Tilfælde i Loven.

Som Eksempel herpaa kan nævnes, at det efter den gældende Lovgivning formentlig vil være udelukket at komme den erhvervsdrivende til Livs, der benytter en af en anden erhvervsdrivende startet Annoncekampagne paa den Maade, at han for andre Varer end dem, den paagældende erhvervsdrivende fører, reklamerer paa lignende Maade som i den oprindelige Annoncekampagne. En saadan Fremgangsmaade vil kunne skade den første erhvervsdrivende, selv om der er Tale om forskellige Slags Varer, idet Kampagnens Virkninger eventuelt vil svækkes, og samtidig vil den anden erhvervsdrivende eventuelt opnaa en uberegtiget Fordel. Man kan endvidere anføre som Eksempel paa Forhold, der vil kunne hindres gennem en Generalklausul, at Benyttelsen af f. Eks. Ingeniørers, Lægers og